

грн, прийнято 54 рішень про визнання реклами недобросовісною, прихованою та 233 рішень про зупинення розповсюдження реклами[4]. Також окрім перевірок та розгляду справ про правопорушення посадові особи сектору реклами та представники територіальних органів Держпродспоживслужби через засоби масової інформації надають роз'яснення щодо питань захисту прав споживачів у сфері реклами.

Отже, підсумовуючи можна зазначити що питання відповідальності за порушення законодавства про захист прав споживачів у сфері реклами в законодавстві України чітко регламентовано. Проте, на практиці існує велика кількість порушень в даній сфері, а отже законодавство в цій сфері потребує подальшого доопрацювання.

Список використаних джерел:

1. Про рекламу: Закон України № 270/96-ВР від 03.07.1996 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/270/96-вр/conv#Text>
2. Про захист прав споживачів: Закон України від 12.05.1991 № 1023-XII URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1023-12#Text>
3. Про затвердження Порядку накладення штрафів за порушення законодавства про рекламу: Постанова Кабінету Міністрів України від 26.05.2004 № 693 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/693-2004-п#Text>
4. Інформація щодо діяльності територіальних органів Департаменту захисту споживачів Держпродспоживслужби у сфері реклами та антиютюнового законодавства за 2020 рік URL: <https://dpss.gov.ua/zahist-prav-spozivachiv/kontrol-u-sferi-reklami-i-dotrimannya-antityutyunovogo-zakonodavstva>

ПОНОМАРЕНКО Олександр,
здобувач вищої освіти третього курсу
факультету фахівців для підрозділів
стратегічних розслідувань
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

ЯРОШЕНКО Артем,
кандидат юридичних наук, доцент
кафедри цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПРОБЛЕМИ ЗДІЙСНЕННЯ ДЕРЖАВНОГО ЕКОЛОГІЧНОГО КОНТРОЛЮ

Сучасне суспільство перебуває на етапі коли контроль за екологічною складовою життєдіяльності повинен здійснюватися на державному рівні. Даний факт безперервно пов'язаний з тим, що люди користуючись

надбаннями природи зовсім забули, що вони є вичерпними.

Саме тому сьогодні дуже гостро постає питання державного контролю за дотриманням положень екологічного законодавства. Тож з метою покращення екологічного законодавства у 2019 році ВРУ було прийнято Закон України “Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року” [1].

Необхідно зазначити, що у даній стратегії нам наведено, що ситуація незадовільного контролю за дотриманням природоохоронного законодавства, а також у разі незабезпечення невідворотності відповідальності за його порушення виступає основною причиною існування екологічних проблем.

Вивчаючи законодавство пов’язане з даним аспектом ми не могли оминати увагою статтю 20-2 та статтю 35 ЗУ «Про охорону навколишнього середовища» в яких нам чітко регламентовано, що саме підлягає державному контролю, а також які саме органи повинні здійснювати даний контроль. Також, виходячи з вказаного вище нормативно-правового акту впливає класифікація контролю за об’єктами та предметом.

Необхідно звернути особливу увагу на той факт, що на сьогодні екологічні служби України за наявними в них ресурсами просто не можуть в повному обсязі виконувати покладені на них державою зобов’язання, щодо контролю. Саме тому ми повинні наголосити, що вирішення даної проблеми можливе, лише за умови збільшення у першу чергу проблему кадрового забезпечення та розширення повноважень даних органів.

Вивчаючи дані проблеми ми не могли не звернути увагу на проблеми пов’язані з державним контролем за використанням та охороною земель. Відтак одними з основних проблем є проблема розподілу повноважень. Насамперед даний факт пов’язується з тим, що повноваження на здійснення даного контролю часто змінюють уповноважений орган, що значно знижує ефективність оскільки не дає в повному обсязі виконувати певні повноваження. Другою не менш важливою проблемою виступає не приділення необхідної уваги землям сільськогосподарського призначення. Необхідно зазначити, що 70% земель території України придатних для сільського господарства, саме тому правильне, ефективне їх застосування буде мати величезний позитивний вплив для держави [2].

Незважаючи на те, що в Україні існує розгалужена система центральних органів виконавчої влади, в даний час в цій галузі практично відсутній ефективний державний контроль, що, безумовно, негативно впливає на якість земельних ресурсів. Подальше здійснення ефективного державного контролю за використанням та охороною земель вимагає, щоб функції центральних органів виконавчої влади були визначені в нормативних актах. Невирішене питання державного контролю за використанням та охороною земель є важливим для подальших досліджень та пошуку можливих рішень існуючих проблем у цій галузі права.

Виходячи з цього, можна дійти висновку, що хоч сучасне

законодавство й регламентує екологічний контроль, проте на практиці він пов'язаний з великими труднощами, адже недосконалість забезпечення не дає можливості нормально виконувати покладенні обов'язки. Постійні зміни повноважень негативно впливають на ефективність роботи, а не приділення доцільної уваги важливим питанням стосовно використання природних ресурсів не менше шкодять й економіці нашої держави.

Список використаних джерел:

1. Закон України : Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року, від 28.02.2019, № 2697-VIII, URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2697-19#Text> (дата звернення 27.09.2021)
2. Земля України: скільки її, кому належить і хто на ній працює : стаття, Зануда А., BBC News Україна, URL : <https://www.bbc.com/ukrainian/features-50223336> (дата звернення 27.09.2021)

ПОПКО Станіслав,

здобувач вищої освіти третього курсу факультету фахівців для підрозділів стратегічних розслідувань

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

ЯРОШЕНКО Артем,

кандидат юридичних наук, доцент кафедри цивільного права та процесу

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО ЯК ЗАСІБ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ГРОМАДЯН УКРАЇНИ У СФЕРІ ЕКОЛОГІЧНОГО ПРАВА

У сучасному світі людство стикається з великою кількістю екологічних проблем, які стають глобальними та потенційно загрожують існуванню всього живого на Землі. Усьому виною є людська діяльність, яка супроводжується поступовим знищенням природних ресурсів та забрудненням навколишнього середовища.

Одним із основних важелів подолання екологічних проблем є вдосконалення національного законодавства у цій сфері, розроблення державних та міжнародних програм з метою збереження безпечного для життя та здоров'я людини довкілля, пошуки шляхів відновлення втрачених ресурсів та зупинення негативних природних процесів.

Проблема екологічного права України полягає в тотальному порушенні екологічних прав людини та відсутності гарантій щодо їх відновлення,